

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (Odcinek 77) – Zgorszenie z powodu zachowywania szabat.

25 czerwca 2024

Tekst PL: Gorzowskie Centrum Biblijne – 17 marca 2026

Witajcie w 77. odcinku „Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo”.

Będziemy mówić o szabacie, ale w bardzo konkretnym kontekście, a tym kontekstem jest prześladowanie. To interesujące, że na przestrzeni pokoleń chrześcijanie oraz żydowscy chrześcijanie byli prześladowani za zachowywanie szabat. W rzeczywistości, pozwólcie, że odwołam się do komentarza Nehemii Gordona, który bazuje na pracy R.A. Pritza o nazareńskim żydowskim chrześcijaństwie. Czytamy następujące słowa —

Nehemia Gordon – „A Prayer to Our Father” (odniesienie: R.A. Pritz, „Nazarene Jewish Christianity”) — Kiedy chrześcijaństwo stało się oficjalną religią Imperium Rzymskiego, Nazarejczycy byli prześladowani. Dlaczego? Ponieważ zachowywali szabat siódmego dnia. Ich synagogi były zamykane, ich księgi palone, a oni sami byli zmuszeni zejść do podziemia.

Powiem wam — to nie jest pierwszy raz, kiedy coś takiego się wydarzyło. Można się cofnąć jeszcze przed służbę Jezusa, aż do II wieku przed naszą erą, kiedy spełniło się wielkie proroctwo zapisane w księdze Daniela. Zostało zapowiedziane, że pojawi się Antychryst — i pojawił się pod imieniem Antioch Epifanes. Doszedł do władzy i jedną z rzeczy, które były dla niego tak obraźliwe, których nienawidził i których zakazał Żydom przestrzegać, był szabat siódmego dnia. Ponieważ dla diabła, dla ducha Antychrysta, jest on czymś obraźliwym.

Jako chrześcijanie powinniśmy być zaniepokojeni, kiedy widzimy taką nietolerancję, taki opór, a nawet — powiem to wprost — gniew. Są chrześcijanie, którzy czują się urażeni tym, że inni chrześcijanie zachowują szabat i nauczają, że chrześcijanie powinni przestrzegać czwartego przykazania. Powinni pamiętać o szabacie, aby go uświęcać. To jest dla nich tak obraźliwe. Sama myśl o tym jest dla nich nie do przyjęcia.

Trzeba się zatrzymać i powiedzieć: chwila moment. Mówimy o prostym przykazaniu Pisma, które zostało nawet wyraźnie dane poganom, ponieważ Bóg wiedział, co się wydarzy. Dlaczego więc wywołuje to tak wielkie zgorszenie? Powiem wam, dlaczego. Ponieważ diabeł wie, że jest to akt oddania czci Stwórcy nieba i ziemi, Jezusowi, Synowi Boga żywego.

To go obraża i zasiewa ten zły duch wśród chrześcijan, aby oni również przejęli jego narrację — byli urażeni i nienawidzili samej myśli o uświęcaniu dnia, który sam Bóg nakazał. To jest poważny problem. Musimy się zatrzymać i to przemyśleć, rozważyć. Co się tutaj dzieje?

Mając to na uwadze, chcę was zabrać do końca VI wieku, a nawet do VII wieku i pokazać wam, co napisał papież Grzegorz do swoich obywateli. Papież Grzegorz, znany jako Grzegorz Wielki, był bardzo cenionym papieżem — zarówno w katolicyzmie rzymskim, jak i wśród protestantów. Nawet Kalwin powiedział o nim, że był ostatnim dobrym papieżem. Był więc bardzo szanowaną postacią. Pokażę wam, co myślał o szabatcie —

Papież Grzegorz Wielki – panował w latach 590–604 n.e.; **Księga XIII, List 1** — Do obywateli rzymskich. Grzegorz, sługa sług Bożych, do swoich najukochańszych synów, obywateli rzymskich. Dotarło do mnie, że pewni ludzie o przewrotnym duchu zasiali wśród was pewne rzeczy, które są błędne i sprzeczne ze świętą wiarą, zabraniając wykonywania jakiegokolwiek pracy w dzień szabat.

Zwróćcie uwagę na to. To jest VI, przechodzący w VII wiek i są chrześcijanie, którzy stanowczo obstają przy zachowywaniu szabat i nauczają innych, aby zaprzestali pracy, tak jak Bóg zaprzestał swojej w siódmym dniu — i głoszą to publicznie.

Jak Grzegorz opisuje ten czyn, to stanowcze trzymanie się przykazania Bożego? Nazywa to „przewrotnym duchem”. Dla niego to jest przewrotny duch.

I czytamy dalej:

Jak inaczej mogę ich nazwać, jeśli nie kaznodziejami Antychrysta, który, gdy przyjdzie, sprawi, że zarówno dzień szabat, jak i Dzień Pański będą wolne od wszelkiej pracy.

Jeśli nie znacie tutaj historii, część z tego, co powiedział, może po prostu przejść ponad głową, dlatego chcę poświęcić chwilę, by to wyjaśnić. Wczesne chrześcijaństwo miało bardzo żydowski charakter. Było wielu mesjańskich żydowskich chrześcijan, którzy chodzili i świadczyli, że Jezus jest Królem Żydów, *Melek Yehudi* (מלך היהודים). On jest naszym Królem i przez Niego mamy zbawienie. Wiemy, że Ewangelia stała się tak potężna i tak wielka, że dotarła aż do narodów. Była niesiona przez mesjańskich Żydów, była niesiona przez żydowskich chrześcijan, którzy wychodzili i ją głosili. I powiem wam — oni zachowywali szabat.

Mamy nawet historyczną dokumentację, dotyczącą choćby takich grup jak ebionici, wobec których mam zastrzeżenia, i to nie bez powodu, ale mieliście te żydowskie grupy wierzących, które wychodziły. Ebionici byli znani z tego, że zachowywali szabat, ale jednocześnie byli też znani z tego, że zachowywali jako pamiątkę dzień zmartwychwstania, niedzielę. A więc zachowywali świętość soboty, ale równocześnie uznawali niedzielę jako dzień, w którym Mesjasz zmartwychwstał, i ucztowali tego dnia. Nie był to technicznie szabat według Pisma, ale z powodu chwalebного dzieła Mesjasza uznawali ten dzień. Historycznie Żydzi robili podobnie — wprowadzali szczególne święta, takie jak Chanuka z powodu Bożego wybawienia, czy Purim, święto Estery, właśnie z powodu wielkiego wybawienia, którego Bóg im udzielił; włączali te szczególne dni. W podobny sposób czynili to z powodu zmartwychwstania Boga. Ale nie szli na kompromis w kwestii zachowywania szabatu. W żaden sposób tego nie robili. Widzicie więc, że król czerpie z tego aspektu, który był bardzo rozpowszechniony. A więc znowu — jesteśmy w VI i przechodzimy do VII wieku i mamy chrześcijan, nie tylko żydowskich chrześcijan, ale także pogan-chrześcijan, którzy zachowują szabat.

Dobrze, ale teraz nazywa tych ludzi kaznodziejami Antychrysta. Cóż, ja wiem tyle o Antychryście, że on szerzy bezprawie. To jest samo sedno tego, kim Antychryst jest. Prowadzi ludzi do odchodzenia od przykazań Boga. A co robią ci ludzie? Trzymają się przykazań Boga bez kompromisu. Z definicji to właśnie jest anty-Antychryst, jeśli tak można powiedzieć. Papież Grzegorz idzie dalej i mówi tak —

Papież Grzegorz Wielki – panował w latach 590–604 n.e.; **Księga XIII, List 1** — „Ponieważ bowiem udaje, że umiera i zmartwychwstaje, chce, aby dzień Pański był otaczany czcią; a ponieważ zmusza lud do judaizowania, aby przywrócić zewnętrzny porządek Prawa i poddać sobie przewrotność, czyli wielką zdradliwość Żydów, chce, aby zachowywano szabat.”

Pomyślcie o tym, co ten człowiek właśnie powiedział. „**Aby przywrócić zewnętrzny porządek Prawa.**” Tak właśnie papież Grzegorz postrzega tę sytuację — słuchajcie uważnie. Papież Grzegorz widzi, że przez zachowywanie szabatu próbujecie zmusić wszystkich innych do zachowywania Prawa. Nawet papież Grzegorz dostrzega związek między zachowywaniem szabatu a samym Prawem. Ten związek istnieje, nie popełnicie błędu, i możecie być pewni, że diabeł zna ten związek bardzo dobrze. Jeśli diabeł może doprowadzić chrześcijan do odejścia od prostego i jednoznacznego przykazania Boga i dosłownie wyrzucenia go do kosza, odwrócenia się od niego, to mówię wam od razu — granic już nie ma. Wszystko staje się możliwe. To wszystko, czego potrzebuje, i doprowadzi to do coraz większego bezprawia, i do coraz większego bezprawia.

Chcę teraz wrócić do I wieku. Chcę podzielić się pewnym komentarzem dotyczącym człowieka o imieniu Filon z Aleksandrii. Człowieka, którego opisałem jako wielkiego żydowskiego filozofa i teologa, posiadającego zdumiewającą, zapierającą dech w piersiach egzegezę Tory i Proroków — niezwykle głęboką. Biorąc pod uwagę to, co właśnie powiedziałem o słowach papieża Grzegorza, chcę wam pokazać, co Filon ma do powiedzenia. To jest niesamowite. Posłuchajcie tych słów bardzo uważnie —

Filon z Aleksandrii – O snach, że są zesłane przez Boga, Księga 2, XVIII

— „Co więcej, dopiero niedawno znalazłem człowieka bardzo wysokiej rangi, prefekta i namiestnika Egiptu” — czyli miejsca, gdzie mieszkał Filon — „który, gdy powziął zamiar zmiany naszych narodowych instytucji i zwyczajów, w niezwykle sposób próbował uchylić to najświętsze prawo, strzeżone tak surowymi karami, które odnosi się do dnia siódmego, i zmuszał nas do posłuszeństwa wobec siebie oraz do czynienia innych rzeczy przeciwnych naszym ustalonym zwyczajom, myśląc, że będzie to początek naszego odejścia od innych praw i naszego naruszenia wszystkich naszych narodowych zwyczajów, jeśli tylko zdoła raz zniszczyć nasze dziedziczne i zwyczajowe zachowywanie dnia siódmego.”

Czy rozumiecie, co właśnie powiedział Filon? Filon pojawia się na scenie i mówi, że ten prefekt Egiptu, kimkolwiek był, postanowił: jeśli uda mi się sprawić, że Żydzi odejdą od szabatu, uda mi się sprawić, że odejdą od całości tego, co Bóg im dał, od całości Prawa. To jest zdumiewający komentarz i mówię wam — to jest umysł diabła. Umysł szatana właśnie to postanowił. Dlatego nie dziwcie się, że spośród Dziesięciu Przykazań wrywane jest tylko jedno, i że jest to właśnie to jedyne, które mówi: „pamiętaj”, i że jest nim szabat. Zarówno papież Grzegorz, jak i prefekt Egiptu dostrzegli ten bezpośredni związek między zachowywaniem szabatu jako świętego a całością Prawa. To jest niezwykła myśl.

A więc zostańcie z nami, wrócimy. Mamy jeszcze więcej do omówienia. Niech Bóg was błogosławi i strzeże.